

mat nos vobiscū in xp̄o: 7 qui vnxit nos
deus. 7 qui signauit nos 7 dedit pignus
spūs in cordibz nostris. Ego aut̄ testem
deū inuoco in aiām meam: q̄ parcēs vo
bis nō vni vltra corinthū: non q̄ dñā
mur fidei v̄t̄e: sed adiutores sumus gau
dij v̄stri. Nam fide statis. **II**

Latui aut̄ hoc ip̄m apud me ne
iterū in tristitia venire ad vos.

Si em̄ ego tristito vos: 7 q̄s est
qui me letificet nisi q̄ tristat̄ ex me. Et
hoc ip̄m scripsi vob̄ vt non cū venero tri
sticiā sup̄ tristiciā habeā de quibz oportu
erat me gaudere: p̄fidens in oibz vobz: q̄
meū gaudiū oīm v̄m ē. Nam ex multa
tribulatione 7 angustia cordis scripsi vo
bis p̄ multas lachrymas: nō vt tristite
mini: s̄ vt sciatis quā charitatē habeam
abūdant̄ in vobz. Si q̄s aut̄ tristauit
me nō me tristauit s̄ ex p̄te: vt nō one
rē oēs vos. Sufficit illi qui h̄mōie ob
iurgatio h̄c q̄ fit a pluribz: ita vt ecōtra
rio magis donetis 7 p̄solemini: ne forte
abūdantiori tristitia absorbeat̄ qui eius
modi est. P̄opter qd̄ obsecro vos vt cō
firmetis in illū charitatē. Id̄ em̄ 7 scri
psi vobis vt cognoscā experimentū v̄m
an in oibz obediētes sitis. Cui aut̄ aliqd̄
donastis: 7 ego. Nā 7 ego qd̄ donauī si qd̄
donauī p̄t̄ vos in p̄sona xp̄i: vt nō circū
ueniam̄ a sathana. Non em̄ ignoramus
cogitatōes eius. Cū venisset aut̄ troadē
p̄pter euangeliū xp̄i: vt ostiū mihi aptū
esset in dño: nō habui requiez sp̄i meo
eo q̄ nō inueneri citū scēm meū: s̄ vale
facies eis: p̄fectus sum in macedoniam
Deo aut̄ gr̄as q̄ sp̄ triūphat nos in xp̄o
iesu 7 odorē noticie sue manifestat p̄ nos
in oī loco: q̄ xp̄i h̄nus odor sumus deo
in his qui salui sūt. 7 in his qui pereūt.
Alijs q̄ lem odor mortis in mortē: alijs
aut̄ odor vite in vitā. Et ad h̄c q̄s tā ido
ne? Nō em̄ sum? sic plimi adulterātes
verbū dei: s̄ ex sinceritate sicut ex deo co
ram deo in xp̄o loquim̄. **III**

Ancipimus itē nosmetipsos cō
mendare. Aut nunqd̄ egemus
sicut qd̄az cōmendaticijs eplia

ad vos: aut ex vobis? Epla n̄ra vos estis
scripta in cordibz n̄ris. q̄ scitur 7 legit̄ ab
oibz hoibz manifestati: qm̄ epla estis xp̄i
ministrata a nobis 7 scri. ta nō attramē
to sed sp̄i dei viui: nō in tabulis lapide
is: sed in tabulis cordis carnalibz. Fidu
ciam aut̄ talem habemus p̄ xp̄m ad deū
nō q̄ sufficientes simus cogitare aliqd̄
a nobis q̄ si ex nobis: sed sufficientia n̄ra
ex deo est. Qui 7 idoneos nos fecit mi
nistros noui testamenti: nō l̄ra sed sp̄i.
L̄ra em̄ occidit: sp̄s aut̄ viuificat. Q̄ si
ministratio mortis l̄ris deformat̄a in lapi
dibz fuit in glia ita vt nō possent intēdes
re filij israel in faciē moysi p̄pter gliam
vultus eius q̄ euacuaf̄ quō magis mi
nistratio sp̄s erit in glia? Nam si mini
stratio dānationis in glia est. multo ma
gis abūdat misterij iusticie in glia. Nā
nec glorificatū est qd̄ claruit in hac p̄te:
p̄pter excellentē gliam. Si em̄ qd̄ cua
cuaf̄ p̄ gliam est: multo magis qd̄ manet
in glia est. Dñtes igit̄ talē sp̄em multa fi
ducia vt̄mur. Et nō sicut moyses pone
bat velamē sup̄ faciē suā vt nō intēdes
rent filij israel in faciē eius qd̄ euacuaf̄:
s̄ obtusi sunt sensus eoz. vsq̄ in hodie
nū diē idip̄m velamen in lectiōe veteris
testamētī manet nō reuelatū: qd̄ in xp̄o
euacuaf̄: s̄ vsq̄ in hodiernū diē cū legit̄
moyses. velamen positū est sup̄ cor eoz.
Cū aut̄ cōuersus fuerit ad deū: aufere
velamē. Dñs aut̄ sp̄s ē. Ubi aut̄ sp̄s
dñi ibi libertas. Nos do oēs reuelata fa
cie gliam dñi speculātes. in eandē imagi
nē trāformamur a claritate in claritatē
tanq̄ a dñi sp̄i. **III**

Deo h̄ntes h̄c āministrationē
iuxta qd̄ a miām p̄secuti sumus
nō deficiamus. s̄ abdicamus

reculta de decoris. nō ambulantes in astu
tia. neq̄ adulterātes verbū dei: s̄ in ma
nifestatione veritatis cōmendātes nos
metipsos ad oēm p̄sciam hoīm corā deo
Q̄ si etiā optū est euāgelij n̄m in his
q̄ pereūt est opertū in quibz deus huius
seculi excecavit mentes infidelij. vt nō
fulgeat illuminatio euāgelij glie christi

Deb. 4. d

B

L

D

A

B

tate: in spūsancto in charitate nō ficta in
 verbo veritatis. in virtute dei. Per arma
 iusticie. a dextris et a sinistris. per gloriā
 et ignobilitatē: pūfamā et bonā famā.
 Et seductores et veraces: sicut q̄ ignoti et
 cogniti. Quare morietes et ecce viuim?
 vt castigati et nō mortificati q̄si tristes.
 semp aut gaudētes: sicut egētes multos
 aut iocupletates: tanq̄ nihil habentes et
 oia possidentes: Quis nēm patet ad vos o
 corinthij: cor nēm dilatatu ē. Nō angusti
 amini in nobis: angustiamini autē in vi
 scribo vris. Eandē aut habentes remun
 erationē tanq̄ filijs dico. dilatamini et
 vos. Nolite iugū ducere cū infidelibus
 Que enī picipatio iusticie cū iniquitate
 aut que societas luci ad tenebras. Que
 aut conuentio christi ad belial: Aut q̄ ps
 fideli cum infideli: Qui aut cōsensus tē
 plo dei cum idolis. Vos enim estis tem
 plu dei viui. sicut dicit deus: qm̄ inhabi
 tabo in illis et inambulabo inter eos: et
 ero illoꝝ deus. et ip̄i erūt mihi populus.
 Propter qd̄ exite de medio eoz. et sepa
 ramini dicit dñs: et immundū ne tetige
 ritis: et ego recipiāz vos: et ero vobis in
 patrē. et vos eritis mihi in filios et filias
 dicit dñs omnipotens.

VII

As ergo habentes pmissiones
 h̄ charissimi mundem? nos ab oī
 inquinamēto carnis et spūs p̄fi
 cientes sanctificatōz in timore dei. Capi
 te nos. Meminē lesim? neminē corrupi
 mus: neminē circūuenimus. Nō ad cō
 demnationē vram dico. Predixim? ei q̄
 in cordibz nris estis ad cōmoriendū et ad
 cōuiuendū. Multa mihi fiducia ē apud
 vos: mlta mihi gloriatio p vobis. Reple
 tus sum consolatōne: supabundo gaudio ī
 oī tribulatōne vra. Nā et cū venissemus
 in macedoniā nullā requiē habuit caro
 nra: sed oēm tribulationē passi sumus.
 Foris pugne: intus timores. S; q̄ cōso
 latur hoies: cōsolatus ē nos de? in aduē
 tu tiri. Nō solū aut in aduētu ei? s; etiā
 in consolatōe qua cōsolatus est in vobis re
 ferēs nobis v̄m desiderii. v̄m fletum:
 v̄iaz emulatōez p me: ita vt magis gau

derem. Quoniā et si tristati vos in epis
 stola non me penitet. Et si peniteret vi
 dens q̄ epla illa et si a d̄ horā vos cōtrista
 uit: nūc gaudeo nō qz tristati estis. sed
 qz tristati estis ad p̄nāz. Cōtristati enī
 estis s̄m deū vt in nullo detrimentū pa
 tiamini ex nob? Que enī s̄m deū tristi
 tia est p̄nāz in salutē stabile opaf: Secu
 li aut tristitia mortez opaf. Ecce enī hęc
 ipm s̄m deū tristari vos: q̄tam in vobis
 opaf sollicitudinē: sed defensionē: sed in
 dignationē. sed timorē. sed desiderii. s;
 emulatōz. sed vindictā. In oibz exhibui
 stis vos incontaminatos esse negocio.
 Igit̄ et si scripsi vobis: non ppter eū qui
 facit iniuriā. nec ppter eū qui passus est:
 sed ad manifestandā sollicitudinē nram
 quā habemus p vobis corā deo. Ideo cō
 solati sum? In consolatōne aut nra abun
 dantius magis gauisi sum? sup gaudio
 titi. qz refect? ē spūs ei? ab oibz vobis Et
 si qd̄ apud illū de vobis glar? sū nō sū cō
 fusus: sed sicut oia vobis in veritate lo
 cuti sumus. ita et gliatio nra q̄ fuit ad tu
 tum veritas facta est. Et viscera ei? abū
 dantius in vobis sunt: remiscētis oīm
 v̄m obedientiā: quō cū timore et tremorē
 re excepistis illū. Gaudeo q̄ in omnibz
 cōfido in vobis.

VIII

Quā aut facimus vobis fratres
 n̄ grām dei que data est ī ecclesijs
 macedonie: et q̄ in multo experis
 mēto tribulatōis abundātia gaudij ipo
 rum fuit. et altissima paupertas eoz abun
 dauit in diuitias simplicitatē eoz Quia
 s̄m virtutē testimoniū illis reddo et sus
 pra virtutē voluntarij fuerūt: cū multa ex
 hortatōe obsecrātes nos gratiā et communi
 cationē misterij qd̄ fit in sanctos. Et nō
 sic sperauim? sed semetipos dederūt. pri
 mū dño. deinde nobis p voluntatē dei:
 ita vt rogarem? titū vt quēadmodū ce
 pit ita et p̄ficiat in vobis etiā gratiā istaz.
 Sed sicut in oibz abundatis fide et s̄mō
 ne et scia et oī sollicitudine: insup et chari
 tate vestra in nos: vt et in hac grā abun
 detis. Nō quasi imperās dico: sed p alioꝝ
 sollicitudinē etiā v̄re charitatis ingenū

cc. 13. Gal. 5.
 Act. 15. a

Cor. 3. c. et

i. De. 2. c
 Ja. 5. c

L

D

A

B

C

D

A

B

Ro. 10. c.
Ja. 1. a.

bonū cōprobās. Scit̄ em̄ gr̄az dñi n̄ri
iesu xpi. qm̄ ppter vos egen⁹ factus ē cū
esset diues: vt illius inopia vos diuites
essetis. Et p̄siliū in hoc vō. Hoc em̄ vob
vtile est: q̄ nō solum facere sed velle cepi
f̄tis ab anno priore. Nunc vō 7 facto p̄fi
cite vt quēadmodū p̄mptus ē animus
volūtatis. ita sit 7 p̄ficiendi ex eo qd̄ ha
betis. Si em̄ volūtas p̄mpta est f̄m id
qd̄ habet. accepta est. nō f̄m id qd̄ nō h̄z
Non em̄ vt alijs sit remissio: vob aut̄ tri
bulatio: sed ex eq̄litate in p̄nti tpe: v̄stra
abundantia illoꝝ inopiā suppleat: vt 7 il
loꝝ abūdantia v̄re inopie sit supplemē
tū vt fiat eq̄litas sicut scriptum ē. Qui
multū: nō abūdauit. 7 q̄ modicū nō mi
norauit. Gr̄as aut̄ ago deo q̄ dedit ean
dem sollicitudinē p̄ vobis in corde titi:
qm̄ exortationē quidē suscepit: s̄ cū sol
licitior esset sua volūtate p̄fectus est ad
vos. Visimus etiā cū illo fratrem n̄m
cuius laus est in euāgelio p̄ oēs ecclias.
Non solū aut̄: sed 7 ordinatus ē ab eccle
sijs comes peregrinationis n̄re in hac gra
tiā q̄ ministrat a nobis ad dñi gl̄iaz 7 de
stinatā voluntatē n̄ram. Deuitates hoc
ne q̄s nos vituperet in hac plenitudine
q̄ ministrat a nobis in dñi gl̄iam. Pro
uidemus em̄ bona nō solū corā deo: sed
etiā corā hoibz. Visimus autem cū illis
fr̄em n̄m quē pbauimus in mltis sepe
sollicitū esse: nūc aut̄ multo sollicitiorē: cō
fidentia multa in vos: siue p̄ tito q̄ est so
cius meus. 7 in vobis adiutor. siue fr̄es
n̄ri apli ecclesiaz gl̄ie xpi. Offensionē ḡ
q̄ est charitatis v̄re 7 n̄re gl̄ie p̄ vobis: in
illos oñdite in facie eccliaz. IX

Am̄ de ministerio qd̄ sit in san
ctos: ex abūdanti est mihi scribe
re vobis. Scio em̄ p̄mptū ani
mū v̄strū p̄ quo de vobis glorioꝝ apud
macedones: qm̄ 7 achaia parata est ab
anno p̄terito 7 v̄ra emulatio puocauit
plurimos. Visimus aut̄ fr̄es: vt ne qd̄
gloriamur de vobis euacuet̄ in hac pte:
vt quēadmodū dixi parati sitis: ne cum
venerint macedones mecum. 7 inuene
rint vos imperatos: erubescam⁹ nos vt

nō dicamus vos in hac substātia. Necessariū ergo estimavi rogare fr̄es vt p̄ue
niant ad vos 7 p̄parent repromissam b̄n
dictionē h̄ac paratā esse: sic q̄si b̄ndictio
nem: nō quasi auaritiam. Hoc aut̄ dico
Qui parce seminat parce 7 metet. 7 q̄
seminat in benedictionibz. de benedictio
nibz 7 metet. Unusq̄sqz put̄ destinauit
in corde suo nō ex tristitia aut ex necessi
tate. Dilarem em̄ datorē diligit deus
Potens est aut̄ d̄s oēm gr̄am abūdare
facere in vobis vt in oibz semp̄ oēm suf
ficientiā h̄ntes abundetis in oīne opus
bonū sicut scriptū est. Disp̄sit dedit pau
peribus iusticia eius manet in seculum
seculi. Qui aut̄ am̄ministrat semen semi
nanti. 7 panē ad manducandū p̄stabit.
Et multiplicabit semen v̄m 7 augebit
incrementa frugū iusticie v̄re: vt in oibz
bus locupletati abundetis in oēm sim
plicitatē: q̄ opaf̄ p̄ nos gr̄atiarū actionē
deo. Qm̄ ministeriū huius officij non
solū supplet ea q̄ defunt sanctis. sed etiā
abūdat p̄ multas gr̄atiarū actiōes in dño
p̄ pbationē ministerij huius: gl̄orifican
tes deū in obedientia cōfessionis v̄re in
euāgelio xpi 7 simplicitate cōicationis
v̄re in illos 7 in oēs. 7 in ipsoꝝ obsecrati
one p̄ vobis desiderantiū vos ppter emi
nentē gr̄am dei in vob. Gratiae ago deo
sup̄ inenarrabili dono eius. X

Se aut̄ ego paul⁹ obsecro vos
p̄ mansuetudinē et modestiam
christi: qui in facie quidē hūmi
lis sum inter vos: absens autē p̄sido in
vobis. Rogo aut̄ vos ne p̄sens audeam
p̄ eam p̄sidentiam qua existimoz audere
in quosdā: q̄ arbitran̄ nos tanq̄ f̄m car
nem ambulemus. In carne em̄ ambu
lātes: nō tñ f̄m carnē militamus. Nam
arma militie n̄re nō carnalia sunt: s̄ po
tentia deo ad destructiōem monitionū
p̄silia destruentes 7 omnē altitudinē ex
tollentē se aduersus sciam dei: 7 in capti
uitatē redigētes oēm intellectū in obse
quiū christi. 7 in p̄mptu habētes vl̄isci
oēm inobediētiā: cū impleta fuerit v̄ra
obediētia. Que f̄m faciem sunt videte

B

Proverb. 22
1. Cor. 13. d.
Gal. 6. b.
Hier. 12.
E
Ecl. 35.

ps. cxi.

Ro. 12. d.

A

n

B

R

Si quis p̄didit x̄pi esse hoc cogitet itez apud se: q̄ sicut ⁊ ipse x̄pi est: ita ⁊ nos. Nam ⁊ si amplius aliquid gl̄atus fuero de p̄tate n̄ra quā dedit nobis d̄ns in edificationē ⁊ nō in destructionē v̄ram nō erubescam. Ut autē nō existimet tāq̄ terrene vos p̄ epl̄as: q̄m̄quidē epl̄e inquit graues sunt ⁊ fortes: p̄ntia autē corporis infirma. ⁊ f̄mo p̄ceptibilis hoc cogitet q̄ eiusmodi est: q̄ q̄les sumus v̄l p̄ epl̄as absentes: tales ⁊ p̄ntes in facto. Non em̄ audemus inferere aut cōparare nos q̄ busdā q̄ seip̄os cōmendāt s̄ ipsi in nob̄ nosmetip̄os metiētes ⁊ cōparātes nos metip̄os nobis. Nos autē nō in inensū gl̄abimur: s̄ f̄m̄ mensurā regule q̄ mēsus est nob̄ deus mensurā p̄tingendi v̄s ad vos. Non em̄ q̄ si nō p̄tingētes ad vos superrendim⁹ nos. Usq̄ ad vos em̄ puenimus in euāgelio x̄pi: nō in inensū gl̄iantes in alienis laborib⁹. Spem autē h̄ntes crescentis fidei v̄re. in vobis magnificari f̄m̄ regulā n̄ram in abūdantia: etiā in illa q̄ v̄ltra vos sūt euāgelica: re non in aliena regula in his q̄ p̄parata sunt gl̄ari. Qui autē gl̄iat in d̄no gl̄iet. Non em̄ q̄ seip̄m cōmendat ille p̄batus est: sed quē deus cōmendat.

C

Epl̄e. 4. a
Apo. 12. c.

D

i. Cor. 1. d
Diere. 9

A

XI
Inā sustineretis modicū quid insipientie mee: sed ⁊ supportate me. Emulor em̄ vos dei emulatione. respondi em̄ vos vni viro virginē castā exhibere x̄po. Timeo autē ne sicut serpens seduxit euā astutia sua ita corrūpan̄ sensus v̄ri. ⁊ excidant a simplicitate q̄ est in x̄po iesu. Nam si is qui venit aliū christū p̄dicat quē nō p̄dicauimus aut aliū sp̄m̄ accipitis quē nō accepistis aut aliud euāgelium quōd nō recepistis: recte pateremini. Existimo em̄ nihil minus fecisse a magnis apl̄is. Nam ⁊ si imperitus f̄mone: sed non scia. In oib⁹ autē manifestus sum vobis. Aut nunq̄d peccatum feci meip̄m humilians: v̄t vos exaltemini? Quā gratis euāgelium dei euāgelicaui vobis. alias ecclesias expoliāui accipiens stipendiū ad ministerium v̄m. ⁊ cum essem apud vos et egerem

nulli onerosus fui. Nam q̄d mihi deerat suppleuerūt fratres qui venerūt a macedonia ⁊ in oib⁹ sine onere me vobis seruauit ⁊ seruabo. Est veritas christi in me q̄m̄ hec gl̄atio nō infringēt in me in regionib⁹ achaie. Quare? Quia non diligo vos. Deus scit. Quod autē facio: ⁊ faciā. vt amputē occasionē eor⁹: qui volunt occasione: vt in q̄ gl̄iant inueniant sicut ⁊ nos. Nam eiusmodi pseudo apl̄i sūt operarij subdoli: trāfigurantes se in apl̄os x̄pi. Et nō mirū. Ipse em̄ sathanas trāfiguratur se in angelū lucis. Non est ḡ magnū si ministri eius transfigurent velut ministri iusticie quor⁹ finis erit f̄m̄ opa ipsoꝝ. Itēz dico: ne quis me putet insipientē esse. Alioquin velut insipientem accipite me: vt ⁊ ego modicū q̄d gl̄ozier. Q̄d loquor nō loquor f̄m̄ dei: sed quā si in insipientia: in hac substātia gl̄ie. Quā multi gl̄iant f̄m̄ carnē. ⁊ ego gl̄iabo. Libenter em̄ suffertis insipientes cuz sitis ipsi sapientes. Sustinetis em̄ si q̄ vos in fuitutē redigit. si q̄s deuorat. si q̄s accipit. si q̄s extollit. si q̄s in faciem vos cedit. Scdm̄ ignobilitatē dico q̄ si nos in firmi fuerimus in hac pte. In q̄ q̄s aueret: in insipientia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei sunt ⁊ ego. Israelite sūt ⁊ ego. Semen abrae sunt ⁊ ego. Ministri x̄pi sum⁹ ⁊ ego: Ut minus sapiens dico. plus ego. In laboribus plurimis: in carceribus abūdantius: in plagis supra modum. in mortib⁹ frequēter. A iudeis quinquies quadragenas vna minus accepi. Ter ⁊ v̄gis cesus sum. semel lapidatus suz. Ternaufragium feci. Nocte ⁊ die in p̄fundo maris fui. In itinerib⁹ sepe piculis fluminū. periculis latronū: periculis ex genere. periculis ex gentib⁹. periculis in ciuitate. periculis in solitudine. periculis in mari. periculis in falsis fratrib⁹. In labore ⁊ erūna. in vigilijs multis. In fame ⁊ siti: in ieiunijs multis. In frigore ⁊ nuditate. p̄ter illa que extrinsecus sunt instantia mea q̄tidiana: sollicitudo oim̄ ecclesiarū. Quis infirmatur. ⁊ ego nō infirmor? Quis scandalizatur ⁊ ego nō

i. Cor. 4. a
8. 6. a.
i. Timof. 3. c.

2. Tessal. 3. b.
Deut. 28.

202. Si gloriari oportet q̄ infirmitatis mee sunt gl'ialor. Deus 7 p̄ dñi nostri iesu ch̄risti scit q̄ sit benedictus in secula q̄ nō mentior. Damasci p̄positus gentis arethæ regis custodiebat civitatē damascenor̄ vt me p̄lenderet 7 per fenestram in sporta dimissus sum p̄ murū 7 sic effugi manus eius.

XII

Si gloriari oportet: nō expedit q̄dem. Veniā autē ad visiones 7 reuelationes dñi. Scio totē in x̄po ante annos quatuordecim siue in corpe siue extra corpus nescio: deus scit raptū hmōi vsq̄ ad terciū celū. Et scio hmōi hōiez siue in corpore siue extra corpus nescio deus scit: qm̄ raptus est in paradisum. 7 audiuit arcana verba que nō licet hōmīni loqui. Pro huiusmodi gl'ialor: p̄ me autē nihil nisi in infirmitatibus meis. Nam et si voluero gloriari: nō ero insipiens. Veritatem em̄ dicam. Parco autē: ne quis me existimet supra id quod videt in me aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationū extollat me: datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane q̄ me colaphizet. Propter quod ter dñm rogavi vt discederet a me: 7 dixit mihi. Sufficit tibi gratia mea. nam virtus in infirmitate perficit. Libenter igit gl'ialor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me dñs ch̄risti. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis: in cōtumelijs in necessitatibus. in p̄secutiōibus. in angustijs p̄ ch̄risto. Cum em̄ infirmor tūc potens sum. Factus sum insipiens: vos me coegistis. Ego em̄ a vobis teui cōmendari. Nihil em̄ minus feci ab his q̄ sunt sup̄ modū apli. Tam 7 si nihil suz signatū aplatus mei facta sūt sup̄ vos in om̄i patientia. in signis 7 pdigijs et virtutibus: Quid est em̄ quod minus habuistis p̄ ceteris ecclesijs: nisi q̄ egoipse nō grauavi vos. Donate mihi hanc iniuriā. Ecce tercio hoc paratus sum venire ad vos 7 nō ero grauis vobis. Non em̄ que ro que v̄ta sunt sed vos. Nec em̄ debent filij parentibus thesaurizare: sed parentes

filij. Ego autem libentissime impendā 7 sup̄impendar egoipse p̄ aiabus vestris licet plus vos diligens: minus diligar. Sed esto. Ego vos nō grauavi: sed cuz essem astutus volo vos cepi. Nunquā p̄ aliquē eor̄ quos nisi ad vos circūueni vos. Rogavi titū 7 mihi cū illo fratrem. Nunquā t̄ vos circūuenit: Nōne eodē spū ambulauimus. Nōne eisdem vestijs. Olim putatis q̄ excusē nos ap̄d vos. Coram deo in ch̄risto loquim̄. Quia em̄ charissimi p̄pter edificationē v̄ram. Timeo em̄ ne forte cuz venero: nō quales volo inueniā vos 7 ego inueniar a vobis qualem nō vultis: ne forte cōtentiones emulationes. animositates. dissensionēs. detractiones. susurratiōes. inflationes. seditiones sint inter vos. Ne iterū cū venero hūillet me deus apud vos 7 luceā multos ex his qui ante peccauerūt 7 nō egerūt penitentiā super imundicia 7 fornicatione 7 impudicitia quas gesserunt.

XIII

Ecce tercio hoc venio ad vos vt in ore duor̄ vel triū testiū stabit om̄ie verbū. Predixi em̄ et pduco. vt p̄ns vobis. 7 nunc absens his qui ante peccauerūt 7 ceteris oib̄: qm̄ si venero iterū nō p̄cam. An expimentū queritis ei? q̄ in me loquit̄ x̄ps. Qui in vobis nō infirmat: s̄ potens est in vobis. Nā 7 si crucifixus est ex infirmitate: sed viuit ex virtute dei. Nam 7 nos infirmi sumus in illo: sed viuemus in eo ex virtute dei in vobis. Gloriet̄ ipsos tētate si estis in fide ipsi vos p̄bate. An nō cognoscit̄ vos metipsos: q̄ x̄ps iesus in vobis est. Nisi forte reprobi estis. Spero autē q̄ cognoscit̄: q̄ nos nō sumus reprobi. Oram̄ autē deū vt nihil mali faciatis: nō vt nos p̄bati parcamus: sed vt vos qd̄ bonū est faciatis. Nos autē vt reprobi simus. Nō possumus em̄ aliquid aduersus veritatē sed p̄ veritate. Gaudemus em̄ qm̄ nos infirmi sumus: vos autē potentes estis. Hoc 7 oramus v̄ram cōsumationē. Nō em̄ hoc absens scribo: vt nō p̄ns durius agam p̄m potestātē quā dñs dedit mihi

Q ij

Act. 9. c.

A

B

Deut. 3.

C

A

A

Deut. 17.
Eiat. 18. c.
Heb. 10. d.
Job. 8. c.

B

C

D

Mat. 5. a.

in edificationē ⁊ nō destructionē. De ce-
tero fratres gaudere: pfecti estote: exhor-
tamini: id ipm sapire. Pacē hēte ⁊ deus
pacis ⁊ dilectionis erit vobiscū. Saluta-
te inuicem in osculo sancto. Salutant
vos oēs sancti. Gratia dñi nri iesu xpi. ⁊
charitas dei. ⁊ cōicatio sancti spūs sic cuz
om̄ib; vobis Amen;

Explicit epla Pauli ad Corinthios se-
cunda. Incipit argumentū in eplaz ad
Galathas.

g Alathe sunt greci. Hi verbū
veritatis p̄mū ab apostolo
acceperūt. sed post discessum
eius tētati sunt a falsis apo-
stolis. vt in legem ⁊ in circūcisionem
terent. Hos ap̄lus reuocat ad fidem ve-
ritatis: scribens eis ab ep̄sco:

Explicit argumentū Incipit epla Pau-
li ad Galathas. Cap̄lm.

A

Aulus apo-

stolus nō ab hominib;
neq; p̄ hoīem. sed per ie-
sum xpm ⁊ deū patrem
q̄ suscitauit eū a mortu-

is ⁊ q̄ mecū sunt om̄es fratres: ecclesijs
galathie. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre
nostro ⁊ dño iesu christo: q̄ dedit semet
ipm p̄ peccatis nostris vt eriperet nos d̄
p̄senti seculo nequā fm̄ voluntatem dei
⁊ patris nostri. cui gloria in secula secul-
loꝝ amen. Viror̄ q̄ sic tam cito transfe-
rimini ab eo qui vos vocauit in gratiam
christi in aliud euāgelium: qd̄ nō est aliud
nisi sunt aliqui q̄ vos p̄turbant: ⁊ volunt
conuertere euāgelium christi. Sed licet
nos aut angelus de celo euāgelicet vo-
bis p̄ter q̄ quod euāgelicauimus vo-
bis anathema sit. Sicut prediximus et
nunc iterū dico. si quis vobis euāgelii
cauerit p̄ter id qd̄ accepistis: anathema
sit. Nōdo em̄ hoīb; suadeo an deo? An
quero hominibus placere. Si adhuc ho-
minibus placere christi seruus nō essem
Notū em̄ vobis facio fratres euāgelium

B

quod euāgelicatum est a me: qz nō est fm̄
hominem. Neq; em̄ ego ab hoīe accepi
illud neq; didici. sed p̄ reuelationē iesu
christi. Audistis ei p̄uersionē meā ali-
qñ in iudaismo qm̄ supra modū p̄seque-
bar ecclesiam dei ⁊ expugnabā illam: et
p̄ficiebam in iudaismo sup̄ multos coe-
taneos meos in genere meo. abūdanti-
us emulatoꝝ existēe paternaz meaz tra-
ditionū. Cū aut placuit ei qui me legre
gauit ex vtero matris mee ⁊ vocauit per
grām suā vt reuelaret filium suū in me
vt euāgelicārē illū in gentib;: cōtinuo
nō acquieui carni ⁊ sanguini. Neq; veni
hierosolymā ad antecessores meos ap̄los
sed abij in arabia ⁊ iterū reuersus sum
damascū. Deinde post annos tres veni
hierosolymā videre petrū ⁊ mansi apud
eū dieb; quindecim. Aliū aut ap̄loꝝ vi-
di neminē nisi iacobū fratrem dñi. Que
aut scribo vobis: ecce corā deo qz nō mēs-
tior. Deinde veni in p̄tes syrie et cilicie.
Erā aut ignotus facie ecclesijs iudee. q̄
erant in xpo. Tantū aut auditum habebat
qñ qui p̄sequebat nos aliquñ. nunc
euāgelicat fidē quā aliquñ expugnabat. ⁊
in me clarificabant deū.

i. Cor. 15. b.
Act. 9. a. ⁊. 2. b

D

II
Cū post annos quattuordecim
iteꝝ ascendi hierosolymam
cum barnaba assumpto et tito.

Ascendi aut fm̄ reuelationē ⁊ cōtuli cū
illis euāgelium quod p̄dico in gētib;. Se-
orsum autē his q̄ videbant aliquid esse
ne forte in vacuū currerē aut cucurrissē
Sed neq; titus qui mecū erat cuz esset
gentilis cōpulsus est circūcidi sed p̄pter
subintroductos falsos fratres qui subin-
troierūt expliare libertatē nostram quā
habemus in christo iesu: vt nos in serui-
tutē redigerēt. Quib; neq; ad hōzā cessi-
mus subiectioni: vt veritas euāgelij per-
maneat apud vos. Ab his aut qui vide-
bant eē aliquid. q̄les aliquñ fuerint nihil
mea interest. Deus em̄ personam hoīs
nō acapit. Nisi em̄ qui videbātur esse
aliquid nihil stulerūt. sed econtra cum
vidissent qz creditū est mihi euāgelium p̄-
putij. sicut ⁊ petro circūcisionis qui em̄

A

B

Ro. 2. b. Ep̄to. 6
b. Act. 3. d. Act.
10. c. Jaco. 2. b.